

PETŐFI SÁNDOR:

AZ APOSTOL

(Részlet)

„A szőlőszem kicsiny gyümölcs,
 Egy nyár kell hozzá mégis, hogy megérjék.
 A föld is egy gyümölcs, egy nagy gyümölcs,
 S ha a kis szőlőszemnek egy nyár
 Kell, hány nem kell e nagy gyümölcsnek,
 Amíg megérik? ez belékerül
 Évezredek vagy tán évmiljomokba;
 De bizonyára meg fog érní egykor,
 És azután az emberek belőle,
 Világ végéig lakomázní fognak.
 A szőlő a napsugaraktól érik;
 Míg édes lett, hány napsugár
 Lehelte rája élte melegét,
 Hány százezer, hány miljom napsugár?...
 A földet is sugárok érlelik, de
 Ezek nem nap sugárai, hanem
 Az embereknek lelkei.
 Minden nagy lélek egy ilyen sugár, de
 Csak a nagylélek, s ez ritkán terem;
 Hogyan kívánhatnók tehát, hogy
 A föld hamar megérjék?..
 Érzem, hogy én is egy sugár vagyok,
 Amely segíti a földet megérni.
 Csak egy nap tart a sugár élete,
 Tudom, hogy amidőn megérkezik
 A nagy szüret,
 Akkorra én már rég lementem,
 S parányi művemnek nyoma
 Elvész az óriási munka közt,
 De életemnek a tudat erőföd,
 Halálomnak pedig megnyúgovást,
 Hogy én is, én is egy sugár vagyok! —
 Munkára hát,
 Föl a munkára, lelkeim!
 Ne légyen egy nap, egy perc elveszítve.
 Nagy a földadat, az

Idő röpi, s az
Élet rövid.
Mi célja a világnak?
Baldogság! S erre eszköz? A szabadság!
Szabadságért kell küzdenem,
Mint küzdték érte oly sokan,
És hogyha kell elvérzenem,
Mint elvérzettek oly sokan!
Fogadjatok, ti szabadság-vitézek,
Fogadjatok szent sorotok közé,
Zászlótokhoz hűséget esküszöm
S ha hogy véremlben lesz egy pártütő csepp,
Kiontom azt, kifeccsentem belőlem,
Habár szívemnek közepén lesz is!"